

Preces Quotidianæ

In Usū SCHOLÆ

Collegii Regalis apud ETONAM;

Quibus adjiciuntur

CATECHISMUS

CUM

Ordine Confirmationis,

Græcè et Latine;

NEC NON

Articuli Religionis,

Secundum Ecclesiam ANGLICANAM,
Latine redditi.

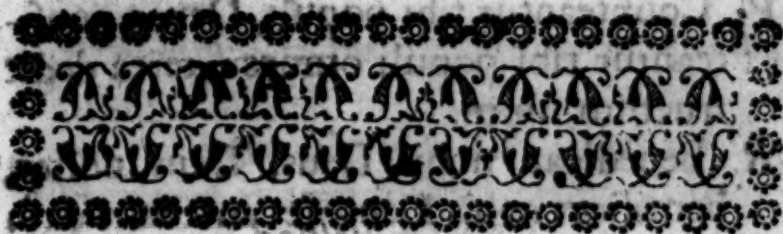
ETONÆ;

Excudit J. POTE, Bibliopola, & Typograph.
Veneunt etiam LONDINI, apud THOMAM POTE,
Bibliopolam in vico Fleet-street.

Lately published,

Catalogus Alumnorum e Col-
legio Regali Beatae Mariae de
Etona, in Collegium Regale Beatae
Mariae et Sancti Nicolai apud Can-
tabrigienses cooptatorum, ab Anno
Domini 1444, ejusdem Collegii
Etonensis foundationis primo, us-
que ad annum 1760. *Etonæ*, apud
Jos. POT. Price 1s, 6d.

PRECES in Schola Collegii Re-
galis apud *ETONAM*,

*Hora sexta Matut, et undecima
recitatae.*

PSALMUS Lxvi.

V. **D**EUS misereatur nostri, et bene-
dicat nobis : illuminet vultum
suum super nos, et misereatur nostri.

R. Ut cognoscamus in terra viam tuam,
in omnibus gentibus salutare tuum.

V. Confiteantur tibi populi, Deus : confi-
teantur tibi populi omnes.

R. Latentur et exultent gentes : quoniam
iudicas populos in æquitate, et gentes
in terra dirigis.

V.

V. Confiteantur tibi populi, Deus; confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

R. Benedicat nobis Deus, Deus noster, benedicat nobis Deus: et mercedem eum omnes fines terræ.

V. Gloria Patri, et Filio et Spiritui sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. *Amen.*

V. Oremus.

Κύριε ἐλέησον.

Χρίστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Pater noster, qui es in cælis: sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cælo, et in terra: Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris, et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos à malo; quia tuum est regnum, potentia et gloria, in secula seculorum.

R. Amen.

V. Adveniat super nos misericordia tua,
Domine.

R. Et salutare tuum secundum eloquium
tuum.

V. Sit splendor Domini Dei super nos.

R. Et opera manuum nostrarum dirige.

V. Respice in servos tuos, ac in opera tua
Domine.

R. Dirige eos ac filios eorum.

V. Domine salvum fac Regem.

R. Et exaudi nos in die qua invocaveri-
mus te.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. **O**mnipotens et sempiterna Deus,
dirige actus nostros, ut in bene-
placito tuo, ac in nomine dilecti filii tui
bonis operibus semper abundare studea-
mus, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. **A**ctiones nostras quæsumus, Domi-
ne Deus, aspirando præveni, et
adjuvando persequere, ut cuncta nostra
oratio atque operatio per te incipiant,

et per te incepta finiantur, per Christum
Dominum nostrum.

R. Amen.

V. **D**EUS, qui nos ad principium
hujus diei pervenire fecisti: tua
nos conserva virtute; et concede, ut
hac die nullum inclinemus peccatum,
nec ullum incurramus periculum, sed
semper ad tuam justitiam faciendam,
omnis actio nostra tuo moderamine di-
rigatur, per Christum Dominum no-
strum.

R. Amen.

V. Benedicite.

R. Domino.

*V. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus
Sancti.*

R. Amen.

PRECES *in Schola hora quinta
vespentin.*

PSALMUS cxxii.

V. **A**D te levavi oculos meos : qui ha-
bitas in coelis.

R. Ecce sicut oculi fervorum ; manibus
Dominorum suorum.

V. Sicut oculi ancillæ in manibus Domi-
næ suæ : ita oculi nostri spectant ad
Dominum Deum nostrum, donec mi-
sereatur nostri.

R. Miserere nostri, Domine, miserere
nostri ; quia multum repleti sumus
despectione.

V. Quia multum repleta est anima nostra ;
opprobrium abundantibus, et despectio
superbis.

R. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui
Sancto.

V. Sicut erat in principio, et nunc, et
semper, et in secula seculorum.

R. Amen.

V. Oremus.

Κύριε ἐλέησον.

Χρίστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Pater noster, qui es in coelis : sanctificetur nomen tuum ; adveniat regnum tuum ; fiat voluntas tua, sicut in coelo et in terra : Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo, quia tuum est regnum, potentia, et gloria in secula seculorum.

R. Amen.

V. In memoriâ æternâ erit justus.

R. Ob auditum mali non timebit.

V. Justorum animæ in manus Dei sunt.

R. Nec attingat eos cruciatus.

*E. D*omine Deus, resurrectio et vita credentium, qui semper es laudandus tam à viventibus quam à defunctis,

functis, gratias tibi agimus pro *Henrico* sexto rege, fundatore nostro, cæterisque benefactoribus nostris, quorum beneficiis hic nos ad pietatem, studiumque literarum alimur, rogantes ut his donis datis recte ad tuam gloriam utentes, unâ tandem cum fidelibus defunctis omnibus ad cœlestem vitam resurgamus, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

PRECES *in longo cubiculo hora octava vespertin.*

Poenitentiam agite et resipiscite; appropinquat enim regnum cœlorum.

Omnipotens et clementissime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati sumus, et à viis tuis aberravimus: Inventis et concupiscentiis cordis nostri nimium indulsumus: sacrosanctas leges

tuas violavimus : Quæ à nobis facienda fuerant omisimus, et quæ facienda non fuerant admisimus : In nobis nulla est salus : Quapropter, ô Domine, propitius esto nobis miserrimis peccatoribus : Parce, ô Deus, peccata sua confitentibus ; misericordiam concede resipiscantibus, juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu Domino nostro benignissimo revelatas ; Amplius etiam concede nobis, ô clementissime Pater, propter filium tuum et servatorem nostrum Jesum Christum, ut post-hac piè, justè sobrièque vitam nostram instituamus, ad Sanctissimi tui nominis gloriam.

R. Amen.

Pater noster qui es in cœlis ; sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum, Fiat voluntas tua sicut in cœlo, et in terra Panem nostrum quotidianum da nobis hodie ; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo ;

malo ; quia tuum est regnum, potentia,
et gloria in secula seculorum.

R. Amen.

V. Deus misereatur nostri, benedicat nobis : Illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

R. Ut cognoscamus in terra viam tuam : in omnibus gentibus salutare tuum.

V. Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.

R. Lætentur, et exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

V. Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes : Terra dedit fructum suum.

R. Benedicat nobis Deus, Deus noster, benedicat nobis Deus, et metuant eum omnes fines terræ.

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. Amen.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ, et in Jesum Christum filium ejus unicum
Dom-

Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, ex sepultus, descendit ad inferna. Tertia die resurrexit à mortuis, ascendit ad cœlos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum. Sanctam ecclesiam catholicam. Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem vitam æternam

R Amen.

Hymnus.

V. et R. Salvator mundi Domine,

Qui nos servasti bodie,

Hac nocte nos tu protege,

Et salva nos in omni tempore.

Adesto tu propitius,

Et parce supplicantibus:

Tu dele nostra crimina,

Tu tenebras illumina,

Ne mentem somnus opprimat,

Nec hostis nos surripiat,

Nec ullis caro, petimus,

Commaculetur sordibus,

Tu

*Tu reformator sensuum,
 Votis precamur cordium,
 Ut puris castis mentibus,
 Surgamus à cubilibus.
 Gloria tibi, Domine,
 Qui natus es de virgine.
 Cum Patre et Sancto Spiritu,
 In sempiterna Secula.*

V. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

V. Domine, saluum fac regem.

R. Et exaudi nos in die quo invocaverimus te.

V. Saluum fac populum tuum, Domine.

R. Et benedic hæreditati tuæ.

V. Da Pacem, Domine, in diebus nostris.

R. Quia non est alius qui pugnat pro nobis nisi tu Deus noster.

V. Cor mundum crea in nobis, ô Deus.

R. Et Spiritum Sanctum ne auferas à nobis.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et Clamor meus ad te veniat.

V. Gratias

Gratias tibi agimus, omnipotens et sempiternus Deus, qui tam benignè nos hoc die conservasti, supplices te rogamus, ut hac nocte corpora nostra requiescant in pace, et posthac gaudium consequamur æternum ; per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. **I**llumina quæsumus, Domine Deus, tenebras nostras, et totius noctis infidias tu à nobis repelle propitius : per Dominum nostrum Jesum Christum.

R. Amen.

V. **O**mnipotens et sempiternus Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offeramus, quique pollice-
ris, ubi duo vel tres congregati fuerint tu tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota et preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maxime expedire, perficias ; et præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem,

nem, et in futura, vitam æternam, per
Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

*V. Gratia Domini nostri Jesu Christi,
charitas Dei, et communicatio Sancti
Spiritus, sit semper cum omnibus
nobis.*

R. Amen.

GRATIARUM actio in Aula
Collegii Regalis apud E T O-
N A M.

Ante Prandium.

V.

Benedicite.

R. Domino.

V. Oculi omnium in te
sperant, Domine.

R. Et tu das escam illorum
in tempore opportuno.

V. Aperis tu manum tuam.

R. Et imples omne animal benedictione
tua.

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui
Sancto.

R. Sicut

R. Sicut erat in Principio, iterum et
semper, et in secula seculorum. *Amen,*

V. Oremus.

Kyrie ēlēpson.

Χρίστε ēλέησον.

Kyrie ēλέησον.

Pater noster, qui es in coelis : sanctifi-
cetur nomen tuum : adveniat reg-
num tuum : fiat voluntas tua, sicut in
coelo, et in terra : Panem nostrum quo-
tidianum da nobis hodie : et dimitte
nobis debita nostra, sicut et nos dimit-
timus debitoribus nostris : et ne nos
inducas in tentationem : sed libera nos
à malo : quia tuum est regnum, po-
tentia, et gloria in secula seculorum.

R. Amen.

V. Mensæ celestis participes faciat nos,
Rex æternæ gloriæ.

R. Amen.

C 2 *V. Benedic,*

V. **B**enedic, Domine, nobis, et his
donis tuis, quæ de tua gratia
et munificentia sumus jam sumpturi,
et concede ut illis salubriter à te nu-
triti, tibi debitum obsequium præstare
valeamus, per Christum Dominum
nostrum.

R. Amen.

V. Deus charitas est, qui manet in chari-
tate, in Deo manet, et Deus in eo.

R. Sit Deus in nobis, et nos maneamus in
ipso.

Amen.

Post Prandium.

V. **T**IBI laus et gloria, et gratiarum
actio, O ter Sancta Trinitas:
celebremus Patrem, Filium et Spiritum
Sanctum.

R. Laudemus, ac pleno ore et corde fera-
mus nomen ejus in secula.

V. Benedictus es, tu Domine, in firma-
mento cœlorum.

R. Tu

R. Tu omnino dignus es omni laude, in omnem seriem seculorum.

V. Vos exaltate Jehovam unà mecum.

R. Exaltemus uno ore nomen ejus.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. **D**omine Sancte Pater, omnipotens et sempiternus Deus, qui tam benignè nos jam aluisti, fac, quæsumus tum ut gratiam tibi seriò, et semper habeamus, de benignitate tua; tum ut vitam agentes sanctam et sobriam, animos excolamus iis disciplinis, quæ tibi sint honori, et rei Christianæ adjumento, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

V. In memoriâ æternâ erit justus.

R. Ob auditum mali non timebit.

V. Justorum animæ in manu Dei sunt.

R. Nec attingat eos cruciatus.

V. Infunde

V. **I**nfunde quaesumus, Domine Deus,
 gratiam tuam in mentes nostras,
 ut his donis, datis ab *Henrico* sexto
 Rege fundatore nostro, cæterisque be-
 nefactoribus nostris, rectè ad tuam
 gloriam utentes, unà tandem cum fide-
 libus defunctis omnibus, ad cœlestem
 vitam resurgamus, per Christum Do-
 minum nostrum.

R. *Amen.*

V. **D**EUS pro sua infinita clementia,
 Ecclesiæ suæ concordiam, et uni-
 tatem concedat. Regem nostrum *Geor-*
gium, ut pupillam oculi sui conservet,
 et pacem huic regno universo, aliisque
 Christianis omnibus elargitur, per
 Christum Dominum nostrum.

R. *Amen.*

Ante Cœnam.

V. **B**enedicite.
 R. Domino.

R. Nobis

R. Nobis et cœnæ nostræ benedicere dignetur is, qui verbo suo res creavit universas, et benedixit creatis, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Post Cœnam.

V. Benedictus est Deus in donis suis.

R. Et Sanctus in omnibus operibus suis.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Et hoc nunc usque in secula.

V. Benedic, anima mea, Domino,

R. Et noli oblivisci remissiones ejus.

V. Qui ultro propitius est omnibus iniquitatibus tuis.

R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui redemit ab interitu vitam tuam.

R. Qui coronat te misericordiâ et miserationibus.

V. Qui replet bonis desiderium tuum.

R. Renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

V. Domine,

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. **C**lementissime Pater, qui non nostris meritis, sed tua sola bonitate adductus, hac cœna nos tam liberaliter reficere dignatus es; concede propitius ut tuâ gratiâ repleti, te assiduè colamus, tuas laudes celebremus, atque ea quæ tibi grata sunt, dictis et factis exequamur, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. In memoriâ æternâ erit justus.

R. Ob auditum mali non timebit.

V. Justorum animæ in manu Dei sunt.

R. Nec attingat eos cruciatus.

V. **I**nfunde, quæsumus, Domine Deus, gratiam tuam in mentes nostras, ut his donis datis ab *Henrico* sexto Rege fundatore nostro, cæterisque benefactoribus nostris, rectè ad tuam gloriam utentes, unâ tandem cum fidelibus de-

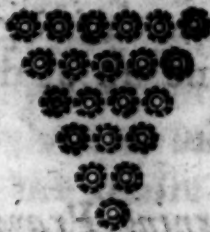
functis

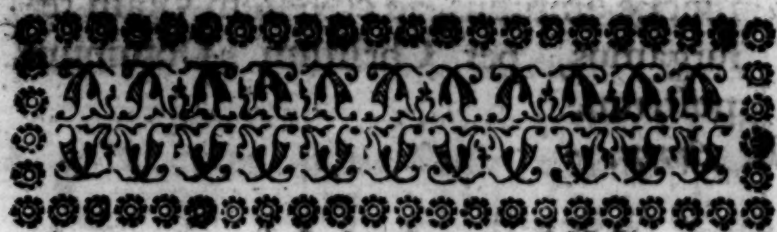
functis omnibus, ad cœlestem vitam resurgamus, per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

V. DEUS pro sua infinita clementia, Ecclesiæ suæ concordiam, et unitatem concedat, Regem nostrum *Georgium*, ut pubillam oculi sui conservet, et pacem huic regno universo, aliisque Christianis omnibus elargiatur per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

PRIVATE DEVOTIONS.

Directions for the Morning.

Ejaculations at Waking, or Rising.

AWAKE, O my Soul, and sing
Praises unto God.
Glory be to thee, O God, for
watching over me this Night.

Lord, raise me up at the last Day, to
Life everlasting.

Morning Prayer.

EArly in the Morning will I cry unto
thee ; Lord, hear my Prayer.
Glory be to thee, Lord God Almighty ;
Glory

Glory be to thee, for renewing thy Mercies to me every Morning; Glory be to thee, for refreshing me this Night with Sleep, and for preserving me from the Perils of Darkness.

O do away, as the Night, so my Transgressions; scatter my Sins as the Morning Cloud.

Lord, forgive whatever thou hast seen amiss in me this Night, my—*[Here if you are conscious to yourself of any Sin committed in the Night, confess it.]* O Father of Mercies wash me thoroughly from my Wickedness, and cleanse me from my Sin.

And let thy Holy Spirit so prevent, and accompany, and follow me this Day, that I may believe in thee, and love thee, and keep thy Commandments, and continue in thy Fear all the Day long.

Lord, make me chaste and temperate, humble and advisable diligent in my Studies, obedient to my Superiors, and charitable to all Men.

Lord, deliver me from Sloth and Idleness; from youthful Lusts, and ill Com-

pany ; from all Dangers bodily and ghostly ; and give me Grace to remember thee, my Creator, in the Days of my Youth.

Bless, and defend, and save the KING, and all the Royal Family, and all Orders of Men amongst us, Ecclesiastical or Civil : Lord give them Grace in their several Stations, to be instrumental to thy Glory, and the publick Good.

Together with them, I commend to thy divine Providence, [*my Father and Mother, my Brethren and Sisters,*] all my Friends and Relations, all my Superiors in this Place, and all my Fellow-Scholars : O Lord, vouchsafe us all those Graces and Blessings which thou knowest to be most suitable for us.

Unto thee, O my God, do I dedicate this Day, and my whole Life : O do thou so bless and prosper me in my Studies, that I may every Day grow more fit for thy Service.

Hear me, O Lord, and pardon my Failings, for the Merits of thy Son Jesus, in

in whose holy Words I sum up all my Wants, *Our Father which art in Heaven, &c.*

Directions for the Day time.

YOU cannot enough thank God for the Order of the Place you live in; where there is so much Care taken to make you a good Christian, as well as a good Scholar; where you go so frequently to Prayers every Day in the Chapel, and in the School; and sing Hymns and Psalms to God so frequently in your Chamber, and in the Chapel, and in the Hall; so that you are in a manner brought up in a Perpetuity of Prayer.

Be sure, that you are accountable to God for all these Opportunities he gives you of serving him; and think how many Blessings for yourself, and for the College you might obtain, if you prayed to, and praised God, rather out of a devout Affection, than merely to comply with the Custom of the Place.

Prayer

Prayer is the very Life of a Christian ; and therefore we are so frequently commanded to pray without ceasing : Not that we can be always on our Knees, but that we would accustom ourselves to frequent Thoughts of God, that wheresoever we are, he sees us And when we think on God, we should have always an Ejaculation ready to offer up to him ; and by this means we may pray, not only seven Times a Day with *David*, but all the Day long, *Psalms* cxix.

In your reading the Holy Scripture, especially in the *Psalms*, you may easily gather those short Sentences which most affect you, for they are most proper for this Use ; and when you have learn'd them without Book, say one of them now and then, as they occur to your mind, or Occasion requires, or as your Devotion prompts you.

But be not troubled, if being otherwise lawfully employ'd, or if being indispos'd, you pass a whole Day without saying any ; for then to omit them is no Sin ; Nor be you scrupulous in what Posture you say them ;

them; for they being short Breathings of the Soul of God, require not that Solemnity, as set Prayers do.

Now to give you some Instances of Ejaculatory Prayer, take those following:

At going out.

L O R D, bless my Going-out, and my Coming-in, from this Time forth for evermore, *Psalms cxxi. 8.*

After a Sin committed.

L O R D, be merciful to me, miserable Sinner; and for the Merits of my Saviour, lay not this Sin to my Charge.

After any Blessing, or Deliverance.

G L O R Y be to Thee, O Lord, for this Blessing, or, this Deliverance.

Praise the Lord O my Soul, and all that is within me, praise his Holy Name, *Psalms clii. 1.*

In

In Temptation.

LORD, succour me with thy Grace,
that I may overcome this Tempta-
tion.

Directions for the Evning.

COnsider with yourself, how many
that have gone to Bed well over
Night, have been found dead the next
Morning; and therefore it highly con-
cerns you to take Care to make your
Peace with God before you go to sleep.

I advise you therefore towards Night,
or when you go *Circum*, to call yourself
to an Account, how you have spent the
Day.

Examine your Thoughts, and Dis-
courses, and Actions, and Recreations,
and Devotions, and see what has been
amiss in any of them.

Consider what Idleness or Unchastity,
what Lying and Stubborness you have
been

been guilty of; or whether you have had a Quarrel with any of your Fellows; and if you have, be sure to be Friends with him before you say Prayers.

Again, consider what particular Blessing or Deliverance, God has vouchsafed you the Day past, that you may give Thanks for it, and then say as follows:

Evening Prayer.

LET my Prayer, O Lord, be set forth in thy Sight as Incense, and the Lifting up of my Hands be as an Evening Sacrifice *Psalms cxli. 2.*

Holy, Holy, Holy, Lord God, I miserable Sinner must acknowledge that I have offended Thee this Day, in Thought, Word, and Deed; particularly by —
[Here mention any Sin you have been guilty of:] But I fly into the Arms of thy Fatherly Compassion. Lord, for thy Mercy's Sake, forgive me: Cleanse me from my Wickedness, and strengthen my Weakness, that I may overcome all the Temptations

tations which daily surround me, and continue constant in my Obedience.

Accept of my humblest Praise and Thanksgiving, O Lord, for all the Goodness thou hast this Day shewed me; for all the Helps of preventing or restraining Grace thou hast vouchsafed me; for whatever I have done this Day, which is in any measure acceptable to Thee; for whatever Progress I have made in my Studies; for thy Preservation of me from all the Miseries and Dangers which frail Mortality is every Moment exposed to; particularly, [*Here name any particular Blessing, or Deliverance, God hath sent you.*]

Praise the Lord, O my Soul, who saveth thy Life from Destruction, and crowneth thee with Mercy and Loving-Kindness.

O Heavenly Father, to thy Almighty Protection I recommend myself, and all my Relations, and all that belong to this College: O thou that never slumbers, nor sleeps, watch over us, to preserve us from Sin and Danger.

Lord,

Lord, let it be thy good Pleasure to refresh me this Night with such seasonable Rest, that I may rise the next Morning more fit for thy Service. O pardon my Failings, and hear my Prayers, for the Sake of my Blessed Saviour, in whose holy Words I sum up all my Wants, *Our Father, &c.*

Ejaculations at going to Bed.

LORD, as I now go to my Bed, I must one Day go to my Grave; O make me wise, to consider my latter End.

I will lay me down in Peace, and take my Rest, for it is Thou, Lord only makest me dwell in safety, *Pf. iv. 8.*

Directions for those of younger Years.

IF you are very young, that God's Commands may not seem burthensome to you at your first setting out, I shall advise you to no more than your tender Years

will bear; and that is, to take care to learn your Catechism by heart and not only to learn it, but understand it also: for it is impossible you should ever perform your Duty unless you first know what it is; so also it is impossible you should ever go to Heaven unless you first learn the way thither: and that you may beg God's daily Blessing and his Grace to assist you, learn these two short Prayers by heart, and say them every Day.

Morning Prayer.

GLory be to thee, O Lord God, for all the Blessings I daily receive from thee, and for thy particular Preservation and Refreshment of me this Night past.

O Lord have Mercy upon me, and forgive whatsoever Thou hast seen amiss in me this Night; and for the time to come give me Grace to fly all youthful Lusts, and to remember Thee, my Creator, in the Days of my youth.

Shower down thy Graces and Blessings on me, and on all my Relations [*on my Fa-*
ther

ther and Mother, on my Brethren and Sisters] on all my Friends, on all my Governors in this Place, and on all my Fellow-Scholars; and give thy Angels charge over us, to protect us from all Sin and Danger.

Lord, bless me in all my Learning this Day, that I may every Day grow more fit for thy Service: O pardon my Failings and do more for me than I can ask, or think, for the Merits of Jesus my Saviour, in whose holy Words I sum up all my Wants: *Our Father which art in Heaven, &c.*

Evening Prayer.

GLory be to Thee, O Lord God, for all the Blessings I daily receive from Thee, and for thy particular Preservation of me this Day.

O Lord have Mercy upon me, and forgive whatsoever Thou hast seen amiss in me this Day past; and for the time to

come

come give me Grace to fly all youthful Lufts, and to remember thee my Creator in the Days of my Youth.

Lord, receive me and all my Relations, and all that belong to this College, into thy gracious Protection this Night, and send me such seasonable Rest, that I may rise the next Morning, more fit for thy Service.

Lord, hear my Prayers, and pardon my failings, for the Merit of my blessed Saviour, in whose holy Words I sum up all my Wants : *Our Father which art in Heaven, &c.*

This is the lowest Degree of Duty ; and it should be your daily Endeavours to improve in your Devotion, as well as in your Learning ; and the more effectually to move you to so happy an improvement, I advise you on *Sundays* and *Holy-days* more especially, attentively to read some part of the Holy Bible, and to propose to yourself the Holy Child Jesus for your Pattern.

A Thankf-

*A Thanksgiving for the Founder, which
may be added to the Morning or Even-
ing Prayers.*

I Give thee most humble and hearty
Thanks, O most merciful Father, for
our Founder, King *Henry VI.* and all other
our Benefactors, by whose Benefits we are
in this College brought up to Godliness
and good Learning ; and I humbly beseech
thee to give us Grace, so to use these
thy Blessings to the Glory of thy Holy
Name, that we may answer the good Pur-
poses of our Royal and Religious Founder,
and become profitable Members in the
Church and Commonwealth, and at last
be Partakers of thy Heavenly Kingdom,
thro' our Lord and Saviour Jesus Christ.
Amen.

PSALMS *to be Sung at Evening Prayers.*

Psalm iv. Verse 3, &c.

O Mortal Men, how long will ye
 My Glory thus despise?
 Why wander ye in Vanity,
 And follow after Lyes?
 Know ye that good and godly Men
 The Lord doth love and chuse?
 And when to him I make complaint,
 He doth me not refuse.
 Sin not, but stand in awe therefore,
 Examine well your Heart,
 And in your Chamber quietly,
 See ye yourselves convert.
 Offer to God the Sacrifice
 Of Righteousness and Praise;
 And look that in the living Lord
 You put your Trust always.

Psalm xviii. Verse 9, 10.

THE Lord descended from above,
 And bow'd the Heavens most high;
 And underneath his Feet he cast
 The Darkness of the Sky.

On

On Cherubs and on Cherubims
 Full royally he rode ;
 And on the Wings of mighty Winds
 Came flying all abroad.

Psalms xxxix. Verse 9, 11.

FROM all the Sins that I have done,
 Lord, quit me out of Hand:
 And make me not a Scorn to Fools,
 That nothing understand.
 Lord, take from me thy Scourge and Plague,
 I cannot them withstand ;
 I faint and pine away for fear
 Of thy most heavy Hand.

Psalms 100.

ALL People that on Earth do dwell,
 Sing to the Lord with chearful Voice,
 Him serve with Fear, his Praise forth tell,
 Come ye before him and rejoice.
 The Lord, ye know is God indeed,
 Without our Aid he did us make ;
 We are his Flock, he doth us feed,
 And for his sheep he doth us take.
 O enter then his Gates with Praise,
 Approach with Joy his Courts unto ;
 F Praise,

Praise, laud, and bless his Name always;
For it is seemly so to do.
For why ! the Lord our God is good,
His Mercy is for ever sure ;
His Truth at all Times firmly stood,
And shall from Age to Age endure.

Gloria Patri.

TO Father, Son, and Holy Ghost,
All Glory be therefore ;
As in Beginning was, is now,
And shall be evermore.

CATECHISMUS,

CUM

Ordine Confirmationis.

F 2

K A-

Κ Α Τ Η Χ Η Σ Ι Σ,

Ἦτοι Συμβίβασις ἦν δεῖ ἕκαστον μαρτάνειν,
πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι
ὑπὸ τῷ Ἐπισκόπῳ.

Τ ^{Ἑρώτησις.}
Γ ἐξὶ σοι τὸ ὄνομα;

^{Ἀπόκρισις.}

Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.

^{Ἑρώτησις.}

Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τῷτο;

^{Ἀποκρισις.}

Οἱ Σύμπαῖρες, καὶ Συμμηῖρες με ἐν τῷ
Βαπτίσματι με, ἐν ᾧ μέλ^{ος} Χριστοῦ, τέκνον
Θεοῦ, καὶ κληρονόμ^{ος} βασιλείας τοῦ ἐρανοῦ
ἐγενήθην.

^{Ἑρώτησις.}

Τί δῆτα Σύμπαῖρες καὶ Συμμηῖρες σε ὑπὲρ
σε τότε ἐποίησαν;

^{Ἀπόκρισις.}

CATECHISMUS.

Hoc est,

Institutio quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum ut ab illo confirmetur.

QUOD est tibi nomen?

Quæstio.

Responsio.

N. aut M.

Quæstio.

Quis tibi hoc nomen imposuit?

Responsio.

Susceptores mei, et Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, et hæres regni cœlorum.

Quæstio.

Quid Susceptores tui, et Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt?

Responsio.

Ἀποκρίσεις.

Τρία ἐν τῷ ὀνόματι μετ' ὑποσχάντο καὶ ἐπηγείλαντο· Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαίότητι πῦναι τὸν κόσμον τότε, καὶ πασαις ταῖς ἀμαρτίαις τῆς σαρκὸς, ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι· Εἴτα ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω· Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θαλάμῳ καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούω, καὶ πᾶσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ἐρωτήσεις.

Οὐκ ἐν νομίζεις ὑπόχρεως εἶναι, καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ, πιστεύειν τε, καὶ πράττειν ὅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματι σε ἐπηγείλαντο;

Ἀποκρίσεις.

Ἐγώ γε καὶ δὴ καὶ ὑποπαύσω, τῷ Θεῷ δοξάζων· Καὶ δὲ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ τῷ Πατρί ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας καλῆς αἰῶνος, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δίδωμαι δὲ τῷ Θεῷ δυνάμει τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

Καταχίσεις,

Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεώς σου.

Ἀποκρίσεις.

Responsio.

Tria meo nomine promiserunt ac voverunt; *Primum*, me abrenunciaturum Satanae et omnibus ejus operibus; pompis et vanitatibus hujus mundi nequam; et omnibus pravis concupiscentiis carnis. *Secundum*, me omnes fidei Christianae articulos crediturum. *Tertium*, me sanctam Dei voluntatem et illius mandata servaturum, et in iis ambulaturum omnibus diebus vitae meae.

Quaestio.

An non putas te teneri ea credere, et facere quae tuo nomine promiserunt?

Responsio.

Imò sanè, Deoque juvante faciam. Et ex animo Patri nostro coelesti gratias ago, quòd me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum Servatorem nostrum. Deum etiam rogo ut me ita suâ gratiâ confirmet, ut in eâ permaneam usque ad finem vitae meae.

Catechistes.

Recita Fidei tuae Articulos.

Responsio.

Ἀποκρίσις.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα,
 Ποιητὴν ὁρανοῦ καὶ γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
 ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνευματικῆς ἀγίας,
 γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, πα-
 θόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, σταυρωθέντα, στα-
 νθόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ᾅδου· τῇ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. ἀνελ-
 θόντα εἰς ὁρανοὺς, καθεζόμενον ἐκ δεξιᾶν
 Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος. ὁθεν μέλλει
 ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πιστεύω τὴν
 Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων Κοινο-
 νίαν, ἄρρεσιν ἁρματίων, σαρκὸς ἀνάστασιν,
 ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἑρώτησις.

Τί μάλις ἐν τέτοις μαρθάνεις τῆς πίστε-
 ως κεφαλαίοις;

Ἀποκρίσις.

Πρῶτον μὲν μαρθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πα-
 τέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργή-
 σαντα.

Εἶτα εἰς Θεὸν τὸν Ὑιὸν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ
 γένος ἀνθρώπινον ἀπολυτρώσαντα.

Τέλος

Responsio.

Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ : Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine ; Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus ; descendit ad inferos, tertiâ die resurrexit a mortuis ; ascendit ad Cœlos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis : Indè venturus est judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem Peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac Vitam æternam. *Amen.*

Quæstio.

Quid potissimum doceris in his fidei tuæ articulis ?

Responsio.

Primò, doceor credere in Deum Patrem, qui me et mundum universum condidit.

Secundò, in Deum Filium, qui me et totum genus humanum redemit.

G

Tertiò

Τέλει δὲ εἰς Θεὸν Πνεῦμα τοῦ Ἁγίου, τὸ
ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τῷ Θεῷ ἐκλεκτὸν λαὸν
αγιαζόν.

Ἑρώτησις.

Ἐφης τῆς Σύμπατραις καὶ τὰς Συμμητέρας
ὑπὲρ σε ὑπεσχῆναι φυλάξαι σε τὰς τῷ Θεῷ ἐν-
τολάς. Λέγε μοι πόσαι εἰσι;

Ἀποκρίσις.

Δέκα.

Ἑρώτησις.

Ποῖαι δέ;

Ἀποκρίσις.

Ἄ Σ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ Κεφα-
λαίῳ τῆς Ἑξόδου, λέγων, Ἐγὼ εἰμὶ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις ἐξηγαγὼν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α. Οὐκ ἐσονταί σοί Θεοὶ ἕτεροι πλην ἐμοῦ.

β. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, ἢ δὲ πᾶν-
τὸ ὁμοιωμα, ὅσα ἐν τῷ ἑρᾶνῳ ἄνω, καὶ ὅσα
ἐν τῇ γῇ κατω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκά-
τω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, ἢ δὲ μὴ
λαίγρεις αὐτοῖς· ἐγὼ γὰρ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός
σε, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζήλωτης, ἀποδιδὼς ἀμαρτίας
πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην
γενεάν τοῖς μισοῦσί με, ποιήσας δὲ ἔλεον εἰς
χιλιάδας

Tertiò, in Spiritum Sanctum Deum,
qui me et omnes electos Dei sanctificavit.

Quæstio.

Dicebas Susceptores tuos et Susceptrices
tuo nomine promississe, te mandata Dei
servaturum. Dic mihi quot sunt illa ?

Responsio.

Decem.

Quæstio.

Quæ sunt illa ?

Responsio.

EA ipsa quæ Deus tradidit capite vi-
gesimo Exodi, dicens, Ego sum
Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ
Ægypti, de domo servitutis.

1. Non habebis Deos alienos coram me.
2. Non facies tibi sculptile, neque om-
nem similitudinem quæ est in cælo de-
super, et quæ in terrâ deorsum, nec eo-
rum quæ sunt in aquis sub terrâ. Non
adorabis ea neque coles ; ego enim sum
Dominus Deus tuus, Deus fortis, zelotes,
visitans iniquitatem patrum in filios, in
tertiam et quartam generationem eorum
qui oderunt me, et faciens misericordiam

χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰ προστάγματα μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σε ἐπὶ
ματαιῶν, ὅτι ἐκαθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαβόντα
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαιῶν.

δ'. Μνησθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἀγιάζου αὐτήν. Ἐξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποιή-
σεις πάντα τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβ-
δόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐπί. Οὐ
ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου,
καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, ἡ παιδίσκη
σου, ὁ βῆς καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, καὶ πᾶν κτήν
καὶ ὁ προσήλυτός ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ
ἐξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν τε ἔρανον, καὶ
τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ·
διὰ τοῦτο ἠλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν
ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου,
ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος
ὁ Θεός διδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τὸ πλῆστον
σε μαρτυρίαν ψευδῆ.

in millia his qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.

3. Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum ; nec enim habebit infontem Dominus eum, qui assumpserit Nomen Domini Dei sui frustra.

4. Memento et diem Sabbati sanctifices, Sex diebus operaberis et facies omnia opera tua : Septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est, non facies opus in eo, tu et filius tuus, et filia tua, servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cælum et terram, et mare et omnia quæ in eis sunt ; et requievit die septimo ; idcirco benedixit Dominus diei Sabbati et sanctificavit eum.

5. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus dabit tibi.

6. Non occides.

7. Non mœchaberis.

8. Non furtum facies.

9. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

10. Non

Β. Οὐκ ἐπιθυμῶσεις τὴν γυναῖκα τῷ πλησίον σου, ἔδὲ τὸ ἀγρόν αὐτοῦ, ἔδὲ τον παῖδα αὐτοῦ, ἔδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, ἔδὲ τον βην αὐτοῦ, ἔδὲ το ὑπόζυγιον αὐτοῦ, ἔδὲ πᾶν κτήνη αὐτοῦ, ἔδὲ ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστὶ.

Ἑρώτησις.

Τί μάλιστα ἐκ τέτων τῶν ἐντολῶν μανθά-
σεις;

Ἀποκρίσις.

Δίω μανθάνω· τὸ μὲν πρὸ Θεῷ, τὸ δὲ πρὸ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

Ἑρώτησις.

Τί σοι δεῖον ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀποκρίσις.

Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεόν, πιστεῦν εἰς αὐτόν, φοβεῖσθαι αὐτόν, ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, εὐχαριστεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μένῃ πεποιθέναι, αὐτόν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἑρώτησις.

Τί σοι δεῖον ἐστὶ πρὸς τὸν πῆλας;

Ἀποκρίσις.

10. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Quæstio.

Quid potissimum ex his mandatis discis ?

Responsio.

Duo ; nempe officium meum erga Deum, et meum etiam officium erga proximum.

Quæstio.

Quodnam est officium tuum erga Deum ?

Responsio.

Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam et diligam ex toto corde, ex tota mente, ex tota animâ, et ex totis viribus ; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam, ipsum invocem ; ipsius sanctum nomen ejusque verbum honorem ; et ipsi verè serviam omnibus diebus vitæ meæ.

Quæstio.

Quodnam est officium tuum erga proximum ?

Responsio.

Ἀποκρίσις.

Ἐμὸν ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾷν καθὼς καὶ ἑμαυτὸν, καὶ ἔτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὥς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέρξαι καὶ τιμᾶν πατέρα καὶ μητέρα μου, καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγουμένοις μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτασσέσθαι. Ταπεινῶς καὶ αἰδουμένως πρὸς πάντας μου κρείττονας διαλιθεσθαι. Μηδένα ἐν λόφῳ, ἢ ἔρῳ βλάπτειν. Πιστὸν καὶ δικαῖον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῦθον ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἀρπαγῆς, καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶττιαν τῆς κακολογίας, ψευδῆς καὶ διαβολῆς ἀπειργεῖν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ νηφαλιότητι, καὶ ἀγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν, μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μαρτυρεῖν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδόλῳ τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δεόντα πράττειν ἐν οἷα δηποτε κλήσει, εἰς ἣν ἐμέ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

Καὶ ἡ χάρις ἡς.

Responsio.

Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum, et id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri. Et ut Patrem meum et Matrem meam diligam et honorem, iisque succurram. Ut Regem honorem, ipsique atque iis omnibus qui sub ipso aliqua pollent authoritate obsequar.; omnibus meis Superioribus, Doctoribus spiritualibus, Pastoribus ac Præceptoribus meipsum subijciam; submissè ac reverenter me geram erga omnes qui re ullâ me antecellunt. Neminem verbo factôve lædam. Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque malitiam neque odium in animo meo foveam. Manus meas à furto et latrocinio cohibeam; et linguam à maledicentiâ, mendacio, ac calumniâ. Ut corpus meum temperanter, sobriè atque castè custodiam. Bona aliena neque concupiscam neque aveam, sed discam artem ad vitam sustentandam idoneam, et in eâ gnaviter laborem. Et meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

H

Catechistes.

Κατηχιστής.

Τὸτο γινώθι, φίλε παῖ, ὅχ οἶοντ' εἶναί σε
ἐκ σεαυτῶ ταῦτα ποιεῖν, ὅδε πορεύεαι ἐν ταῖς
τῷ Θεῷ ἐντολαῖς, καὶ λαλεῖν αὐτῷ, ἄνευ τῆς
ἐξαιρέτης χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἣν μαθητέον σοι
ἐφ' ὅ παντοῖς αἰτεῖαι δι' ἐπιμελῆς προσευχῆς.
Τοιγαρὶν ἡδέως ἀκούσαιμι ἂν σε λέγοντί. Εὐ-
χὴν τὴν Κυριακήν.

Ἀποκρίσις.

ΠΑτέρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὕρανοῖς Ἀγιαδίτω
τὸ Ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
Γενθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἔρανῳ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄβιον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν
σήμερον. Καὶ ἄφεσ ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς ἡμῶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ
ῤῥῆσαι ἡμῶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἑρώτησις.

Τί αἰτεῖς παρὰ τῷ Θεῷ ἐν τῇ προσευχῇ
ταύτῃ;

Ἀπόκρισις.

Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεόν μετὰ τὸν ὑράνιον Πατέρα
ἡμῶν, τὸν τῆς πάσης ἀγαθότητος δότηρα καὶ
χορηγὸν ὅντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν
χάριν αὐτοῦ καὶ ἀποπέμψαι, ἐφ' ἣ αὐτῷ λαλεῖν,
ὑπηρετεῖν, καὶ ὑπακούειν δυνάμει καὶ τὸ προ-
σῆκοι.

Catechistes.

Mi puer, scias hoc; te ex teipso ista præstare non posse, neque in Dei mandatis ambulare et ipsi servire absque gratiâ illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Audiam itaque num orationem Dominicam possis recitare.

Responsio.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terra : Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo. *Amen.*

Quæstio.

Quid petis à Deo in hac oratione ?

Responsio.

Peto à Domino Deo meo, Patre nostro cœlesti, omnis boni largitore, ut gratiam suam mihi, et omnibus largiatur, ut ipsum colamus, ipsi serviamus et obsequamur prout tenemur. Deum etiam oro ut

σῆκον. Καὶ εὐχομαι τῷ Θεῷ, διδόναι ἐμῖν
πάντα πρὸς τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν
ἀναλκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφιέναι ἡμῖν
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν, καὶ σκεπάζειν
ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώμα-
τος κινδύνοις, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἁμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικῆς
ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθα δὲ
καὶ αὐτὸν τοῦτο ἐπιλέσειν ἐξ ἐλέους καὶ ἀγα-
θότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Διόπερ λέγω Ἀμήν, τοῦτο ἔστιν, Οὕτω γέ-
νοιτο.

Ἑρώτησις.

Πόσα Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκ-
κλησίᾳ διέταξε;

Ἀπεκρίσις.

Δύω μόνον, ὡς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν
ἀναγκαῖα, Βάπτισμα δὴπὼν, καὶ Δεῖπνον τοῦ
Κυριακοῦ.

Ἑρώτησις.

Τί σοι βέβηλαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, Μυστήριον;

Ἀπόκρισις.

Ἐννοῶ τὸ ἐκίος καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευ-
ματικῆς χαρὸς ἡμῖν δοθεῖσης σημεῖον, τὸ
ὑπ'

nobis ea omnia impertiarur quæ sunt menti et corpori necessaria ; utque sit nobis propitius, et peccata nostra nobis dimittat ; ut nos etiam versantes in quolibet periculo, tam animæ quam corpori imminente, custodire ac tueri dignetur : et nos servare ab omni peccato, ac malitiâ, ab hoste animarum et ab æternâ morte. Et hoc confido ipsum pro clementiâ ac benignitate sua præstiturum, per Dominum nostrum Jesum Christum. Ideoque dico, *Amen.* Sic fiat.

Quæstio.

QUOT Sacramenta instituit Christus in Ecclesiâ suâ?

Responsio.

Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe Baptismum et Cœnam Domini.

Quæstio.

Quid intelligis per vocem istam, Sacramentum?

Responsio.

Externum et visibile signum intelligo internæ ac spiritualis gratiæ, quod nobis datur,

ὑπ' αὐτῷ τῷ Χριστῷ διαταχθέν, ὡς ὄργανον
δι' ᾧ ἐπιτυγχάνομεν αὐτῇ, καὶ ἐνέχυρον ἡμῖν
αὐτὴν βασταῖσαι.

Ἑρώτησις.

Πόσα μέρη ἐστὶν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀπόκρισις.

Δύω· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ
ἔσω καὶ πνευμαλικὴ χάρις.

Ἑρώτησις.

Τί ἐστὶ τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἢ εἶδῃ
ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις.

Ὑδὼρ ἐν ᾧ βαπτίζεσθαι τις, εἰς τὸ ὄνομα
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Ἑρώτησις.

Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις.

Ὁ θάνατός ἐἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς
δικαιοσύνην· φυσε γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέν-
τες, καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα
τῆς χάριτος γινόμεθα.

Ἑρώτησις.

Τί ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτιζομένοις;

Ἀπόκρισις.

datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quod eam recipimus, et arrhabonem ad nos de eâ certos faciendos.

Quæstio.

Quot sunt partes in Sacramento ?

Responsio.

Duæ; externum visibile signum, et interna spiritualis gratia.

Quæstio.

Quodnam est externum visibile signum, aut forma in Baptismo ?

Responsio.

Aqua, qua quis Baptizatur, *In Nomine Patris, Filii, et Spiritus Sancti.*

Quæstio.

Quænam est spiritualis et interna gratia ?

Responsio.

Mori peccato, et denuo nasci iustitiæ : cum enim simus naturaliter in peccato nati, et iræ filii, hâc ratione facti sumus Filii Dei.

Quæstio.

Quid ab iis requiritur qui Baptizandi sunt ?

Responsio.

Ἀπόκρισις.

Μετανοία· δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπα-
νῶσι· καὶ πῶς, δι' ἧς ταῖς τῷ Θεῷ ἐπαγγελίαις
ταῖς ἐν τέτῳ τῷ Μυστήριῳ πεποιημέναις, γερ-
ρῶς πεποίθασιν.

Ἑρώτησις.

Διὰ τί ἔν τα βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ
τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἀπαλὸν τῆς ἡλικίας
ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις.

Ὅτι ἀμφοτέρα ὑποσχυνῶνται διὰ τῶν ἐγγυ-
τῶν αὐτῶν· ἢν δὴ πῃ ὑποσχέσιν εἰς ἡλικίαν
ἔχοντα αὐτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλῃσι.

Ἑρώτησις.

Διὰ τί Μυστήριον τῷ Κυριακῷ Δείπνῃ διε-
τέτακτο;

Ἀπόκρισις.

Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν τῆς θυσίας τῷ
θανάτῳ τῷ Χριστοῦ, καὶ τῶν εὐεργεσιῶν δι' ὧν
αὐτῆς μεταλαμβάνομεν.

Ἑρώτησις.

Τὶ ἄρα ἐστὶ τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον
τῷ Κυριακῷ Δείπνῃ;

Ἀπόκρισις.

Ἀρχὴ καὶ τέλος, ὅς ληφθῆναι προσέταξεν ὁ
Κύριος.

Ἑρώτησις.

Responsio.

Resipiscentia, quâ deserant peccatûm ;
et fides, quâ firmiter credant promissioni-
bus Dei sibi factis in eo Sacramento.

Quæstio.

Quî sit itaque ut infantes baptizentur,
quum ob immaturam ætatem ista præsta-
re non valeant ?

Responsio.

Quia utrumque promittunt per spon-
sorez suos, quod promissum tenentur ipsi
præstare, postquam adoleverint.

Quæstio.

Quamobrem Sacramentum Cœnæ Do-
mini institutum est ?

Responsio.

Ad perpetuam memoriâ sacrificiî
mortis Christi, et beneficiorum quæ inde
percipimus.

Quæstio.

Quænam est pars externa, seu signum
Cœnæ Domini ?

Responsio.

Panis et vinum, quæ Dominus iussit
accipi.

Ἑρωτήσεις.

Τί τὸ ἔσθαι ἢ τὸ σημαίνόμενον;

Αποκρίσις.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ· ἅπερ ἀλη-
θῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν πατρῶν ἐν τῷ Κυριακῷ
Δείπῳ λαμβάνονται καὶ μετέχονται.

Ἑρωτήσεις.

Ποῖ ἅτλα ἐς τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐντεῦθεν
μέτοχοι ὄντες τυγχάνομεν;

Αποκρίσις.

Ἐπὶ ῥῶσις καὶ ἐξίσις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν
διὰ σῶμα Θ καὶ αἷμα Θ τοῦ Χριστοῦ, καθάπερ
τὰ σώματα ἡμῶν δια τῆ ἀρῆς καὶ οἴνου ἐπὶ ῥώ-
νυνται τε, καὶ ἀνατρέφονται.

Ἑρωτήσεις.

Τί ζητεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δείπ-
νον ἐρχομένοις;

Αποκρίσις.

Τὸ δοκιμαῆσαι ἑαυτὸς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς
μετανοῶσιν ἐπὶ ταῖς προγεγενημέναις ἁμαρ-
τιαῖς αὐτῶν, βεβαίως προηρημένοι τὸν καινὸν
βίον διαγεῖν· καὶ γε ἔχωσι πίσιν ζῶσαν εἰς
τὸ ἔλε Θ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τῆς
εὐχαριστοῦ ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους τὴν ἀγάπην ἐν-
δεικνύωσι.

ΤΑΞΙΣ

Quæstio.

Quænam est pars interna, seu res significata ?

Responsio.

Corpus et sanguis Christi, quæ verè et re ipsa sumuntur, et percipiuntur à fidelibus in Cœnâ Domini.

Quæstio.

Quænam sunt beneficia quæ inde percipimus ?

Responsio.

Animarum nostrarum corroboratio et recreatio per corpus et sanguinem Christi ; quemadmodum pane et vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

Quæstio.

Quid ab iis requiritur qui accedunt ad Cœnam Domini ?

Responsio.

Ut probent seipsos num verè præcedentium peccatorum eos poeniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi ; num fidem vivam habeant in misericordiam Dei per Christum, gratiâ memoriâ mortem illius recolentes ; num tandem eâ quâ par est charitate omnes homines amplectantur.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ,

Ἡ τῆς Χειροθεσίας, ἥγην ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν ἐπὶ τὰς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν
ἡλικία ὄντας.

¶ Τῇ τακτῇ ἡμέρα πάντων τότε βεβαιῶσθαι
μελλόντων, ἰδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τῆ
Ἐπισκόπου καθέξης ἐσώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλ-
λῃς) Λειτουργὸς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεὶς)
τὸ ἐξῆς προοίμιον τῆτο ἀναγνώσεται.

¶ ἸΝΑ πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληφ-
μένων οἰκοδομὴν ἡ Βεβαίωσις διακανηθῇ,
ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδένα τὸ
λοιπὸν βεβαιωθήσεως εἰ μὴ λέγειν δύναιτ' αὖ
τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς
δέκα Ἐντολάς, καὶ γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμα-
σιν

O R D O
CONFIRMATIONIS,
S E U,

Impositionis Manuum super eos qui Baptizati, ad adultam ætatem pervenerunt.

¶ *Die ad hoc præstitutâ, quotquot tunc confirmandi sunt ordine dispositis, ac stantibus coram Episcopo; vel ipse (vel alius Minister ad hoc ab eo constitutus) hanc sequentem præfationem præleget.*

UT Confirmatio cum majori eorum ædificatione qui confirmandi sunt, administretur, Ecclesiæ visum est statuere, ut nemo in posterum confirmetur, nisi qui teneat Symbolum Apostolicum, Orationem Dominicam, et Decalogum, et possit

σιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Κατη-
χῆσαι περιειλημμένοις. Ἦνπερ ἔν Διάταξιν
φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παῖδια
ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἤκοντα καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι
δυνάμενα, καὶ τι ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες, καὶ
Συμμητέρες ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐπηγείλαντο,
μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν ζόματι τε καὶ
γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας,
αὐτὸ τῆτο κυρῶσαι τε καὶ βεβαιῶσαι· ἔτι δὲ καὶ
ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεοῦ δια παντός σθε-
δὴν ποιήσασθαι, ὅπως οἱ διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολο-
γίας συγκατετέθειντο, πιστῶς φυλάττωσι.

¶ Εἴτα εἰρήνῃ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΡΑ γε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς Ἐκ-
κλησίας ταύτης τὴν ὁσίαν ἐκείνην ἐπαγ-
γελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ Βαπ-
τισματι γεγεννημένην ἀναγεῖτε, κυρῶντες καὶ
βεβαιῶντες αὐτήν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις,
καὶ ὁμολογῶντες ὑπὸ χρεω εἶναι πιστεύειν καὶ
ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συμπατέρες καὶ αἱ
Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγείλαντο.

¶ Καὶ ἕκαστος ἐξακῆς ὡς ἀποκριθῆσεται.

Ἀποκρίσις.

Πάνν μὲν ἔν.

Ἐπίσκοπος.

possit respondere ad alias illas quæstiones quæ habentur in breviori Catechismo. Quod quidem institutum maximè decet observari, ut pueri jam adulti, edoctique quid Susceptores et Susceptrices pro ipsis in Baptismo promiserint, illud ipsum ipsi ore et motu proprio coram Ecclesiâ palam ratum habeant ac confirment: atque ut etiam promittant se, adjuvante Dei gratiâ, magis ac magis datuos operam ut ea fideliter præstent, quibus assentiri se professi sunt.

¶ *Tum dicet Episcopus.*

NUM hic coram Deo et hoc Cœtu iteratis solennem illam promissionem quæ facta, et votum quod nuncupatum est vestro nomine in baptismo vestro; ipsi eadem rata habentes ac confirmantes, et agnoscetes vos teneri ea omnia credere et præstare, quæ nunc vestri Susceptores et Susceptrices pro vobis susceperunt?

¶ *Et unusquisque ita ut audiri possit, respondebit,*

Maximè.

Episcopus.

Ἐπίσκοπος.

Η Βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὄνόματι Κυρίου.

Ἀπόκρισις.

Τὸ ποιήσαντι τὸν ἕραν καὶ τὴν γῆν.

Ἐπίσκοπος.

Εἰπὶ τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Ἀπόκρισις.

Ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα.

Ἐπίσκοπος.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Ἐπίσκοπος.

Εὐχαρίστητα.

Π Αντοκράτωρ καὶ αἰεζωε Θεός, ὁ τέτρε τῆς
 δέλης σε δι' ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ
 ἀναγενῆσαι ἀξιῶσας, καὶ ἄφεσιν πασῶν ἁμαρ-
 τιῶν αὐτῶν δὲς αὐτοῖς. Ἐνδυναμῶσον αὐτὰς,
 ἱκετεύομεν σε Κύριε, Πνεύματι ἁγίῳ τῷ Πα-
 ρακλητῷ, καὶ ὁσημέραι αὐξήσον ἐν αὐτοῖς τὰ
 πολλαπλάσια χαρίσματά σου πνεῦμα σο-
 φίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βελῆς καὶ ἰσχύος
 πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς
 εὐσεβείας καὶ πνεύματι ἰσὶν τῷ φόβῳ σου
 πληρώσον αὐτὰς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τὴν αἰῶνα
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε.

Episcopus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Responsio.

Qui fecit cœlum et terram.

Episcopus.

Sit nomen Domini benedictum.

Responsio.

Ab hinc, et in sæcula sæculorum.

Episcopus.

Domine, exaudi orationes nostras.

Responsio.

Et clamor noster ad te perveniat.

*Episcopus.**Oremus.*

OMnipotens et æterne Deus, qui hos famulos tuos aquâ et Spiritu Sancto regenerare dignatus es, quique iis concessisti omnium peccatorum suorum remissionem; eos quæsumus Domine, Sancto Spiritu Paracleto confirma, et indies gratiæ tuæ dona multiplica; Spiritum sapientiæ et intelligentiæ; Spiritum consilii et spiritualis roboris; Spiritum cognitionis et veræ pietatis in illis adauge, eosque reple Spiritu sancti timoris tui, nunc et in sæcula sæculorum. *Amen.*

K

¶ Tunc

¶ Τότε γονυπετέντων ἀπάντων καθεξῆς ἑμ-
προδεν τῷ Ἐπισκόπῳ, ἐπιθήσει αὐτὸς τὴν
χεῖρα αὐτῷ τῇ κεφαλῇ ἐνὸς ἐκάστω αὐτῶν
ιδία, λέγων,

Ἐ Παμύνον, Κύριε, διὰ ἑπερανίης τῆς χάρι-
τός σε τέτῳ παϊδί σε [ἢ τέτῳ πατρίδ' ἔλθῃ
σε] ἵνα τὸ τέκνον σε ἐς αἰὲς διαμένῃ· καὶ καθ'
ἐκάστην ἐπιπλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σε Πνεύματι
προκόπῃ ἄλλοις δ' ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βα-
σολείαν σε. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εἰρεῖ.
Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

Ἀποκρισις.

Καὶ μετὰ πνεύματός σε.

¶ Καὶ πάντων γονυπετέντων προδησεται ὁ
Ἐπίσκοπος.

Δηθώμεν.

Π Ἀντὶ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὕρανοῖς Ἀγιασθήτω
τὸ Ὄνομά σε· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε·
Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ὕρανῳ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἅγιον ἡμῶν τῶν ἐπίστων δὸς ἡμῖν
σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά ἡμῶν,

ὡς

¶ *Tunc omnibus ordine in genua provolutis coram Episcopo, uniuscujusque capiti successivè manum imponet, dicens,*

HUNC filium [*aut hunc famulum*] tuum cœlesti tuâ gratiâ protege, tuus ut semper maneat; et indies magis magisque Spiritu tuo augeatur, donec ad æternum regnum tuum perveniat. *Amen.*

¶ *Tum dicet Episcopus,*

Dominus vobiscum,

Responsio.

Et cum spiritu tuo.

¶ *Et (singularis in genua provolutis) Episcopus subjunget,*
Oremus.

Pater noster qui es in cœlis: sanctificetur nomen tuum; adveniat regnum tuum; fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic etiam in terrâ: Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλῆταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσερέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρίας. Ἀμήν.

¶ Καὶ ταύτην τὴν Συναπλὴν.

Π Ἀντοκράτωρ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ ποιεῖς ἡμᾶς
ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ καὶ τῇ
Σείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπροσδέκτα· τὰς τα-
πεινὰς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφέρομεν ὑπὲρ τέ-
των τῶν δούλων σου, ἐφ' ὧς (κατὰ τὸ τῶν ἁγί-
ων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖρας
ἐπεθήκαμεν, πρὸς τὸ μνημεῖον αὐτοῖς δια τῆς
τῆ συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμενεστάτην
εἰς αὐτὰς χρηστότητα· Ἡ πατέρα σου χεῖρ,
δεόμεθά σου, παντοῦτε ἐπ' αὐτὰς, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμά σου αἰεὶ μετ' αὐτῶν ἔσῳ· καὶ ἐν τῇ τῆ
λέγει σου γνώσει καὶ ὑπακοῇ ὅπως ὁδήγησον αὐ-
τὰς, ὥστε τὸ τελευταῖον αἰωνίῳ ζωῆς ἐπιτυχεῖν,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος
καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Π Ἀντοδύναμι Κύριε, καὶ αἰδὲς Θεός, ἀξίω-
σον, δεόμεθά σου, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ
σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου καὶ ἐν
τοῖς

mus debitoribus nostris : et ne nos inducas
in tentationem : sed libera nos à malo.
Amen.

¶ *Et hanc Collectam.*

OMnipotens et æterne Deus, qui das
velle et præstare quæ bona sunt et
divinæ Majestati tuæ accepta ; Supplices
te rogamus pro his famulis tuis, quibus,
juxta sanctorum Apostolorum tuorum ex-
emplum, manus nostras imposuimus, ut
(hoc signo) certiores fiant de tuo favore,
clementiâ et bonitate erga ipsos. Maneat
semper super eis, quæsumus, paterna ma-
nus tua ; semper cum illis sit Sanctus Spi-
ritus tuus ; et eos ita deducas in cognitio-
nem et obsequium verbi tui ; ut tandem
vitam æternam consequantur, per Jesum
Christum, qui unâ tecum et cum Spiritu
Sancto vivit et regnat, semper unus Deus,
in sæcula sæculorum. *Amen.*

Domine Omnipotens et æterne Deus,
corda et corpora nostra quæsumus,
dirigere, sanctificare ac regere digneris in
vñs

τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σε εὐθύνειν, ἀγιάζειν
 τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσμαι
 σε νῦν τε καὶ ἔσται, τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν
 διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογῇ αὐτὰς λέ-
 γων ἕτως,

Ἡ Εὐλογία Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος τοῦ
 Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
 τοῦ ἐφ' ὑμᾶς εἶη, καὶ αἰεὶ μετ' ὑμῶν διαυένοι.
 Ἀμήν.

¶ Καὶ ὁδεῖς εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσ-
 δεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθείς, ἢ
 ἑτοιμός γε ᾖ, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

viis legis tuæ, et in operibus mandatorum
tuorum; ut potentissimâ tuâ protectione
cum corpore tum animo hic et in æternum
tuti simus, per Jesum Christum Dominum
et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Tunc eis benedicet Episcopus ita dicens,*

Benedictio Omnipotentis Dei, Patris
Filii, et Spiritûs Sancti vobis adsit,
semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ *Nec quisquam admittetur ad sacram
Communionem, donec fuerit Confirmatus,
aut nisi sit idoneus qui confirmetur, et
confirmari cupiat.*

Articuli Religionis,

SECUNDUM

E C C L E S I A M
ANGLICANAM,

Latine Redditi.

ARTICULI XXXIX.

I. De Fide in Sacro sanctam Trinitatem.

UNUS est vivus, et verus Deus,
æternus, incorporeus, impartibilis,
impassibilis, immensæ potentiæ, sapientiæ
ac bonitatis, creator et conservator om-
nium, tum visibilium, tum invisibilium;
Et in unitate hujus divinæ naturæ, tres
sunt Personæ, ejusdem essentiæ, potentiæ
ac

ac æternitatis, Pater, Filius, et Spiritus Sanctus.

ARTIC. II

De Verbo, sive Filio Dei, qui verus homo factus est.

Filius, qui est Verbum Patris, ab æterno à Patre genitus, verus et æternus Deus ac Patri consubstantialis, in utero beatæ virginis, ex illius substantiâ naturam humanam assumpsit : ita ut duæ naturæ, divina et humana, integrè atque perfectè in unitate personæ fuerint inseparabiliter conjunctæ, ex quibus est unus Christus, verus Deus, et verus homo, qui verè passus est, crucifixus, mortuus, et sepultus, ut Patrem nobis reconciliaret, essetque hostia, non tantum pro culpâ originis, verùm etiam pro omnibus actualibus hominum peccatis.

A R T I C. III.

De Descensu Christi ad inferos.

QUemadmodum Christus pro nobis mortuus est, et sepultus, ita est etiam credendus ad inferos descendisse.

A R T I C. IV.

De Resurrectione Christi.

CHristus verè à mortuis resurrexit suumque corpus cum carne, ossibus, omnibusque ad integritatem humanæ naturæ pertinentibus, recepit: cum quibus in cælum ascendit, ibique residet, quoad extremo die ad judicandos homines reversurus sit.

A R T I C. V.

De Spiritu Sancto.

Spiritus Sanctus à Patre et Filio procedens ejusdem est cum Patre, et Filio

De essentia, majestatis, et gloria, verus,
ac æternus Deus.

A R T I C. VI.

*De divinis Scripturis, quod sufficiant ad
Salutem.*

Scriptura sacra continet omnia, quæ ad salutem sunt necessaria, ita ut quicquid in eâ nec legitur, neque inde probari potest, non sit à quoquam exigendum, ut tanquam articulus fidei credatur, aut ad salutis necessitatem requiri putetur.

Sacra Scripturæ nomine, eos Canonicos libros veteris, et novi Testamenti intelligimus, de quorum auctoritate, in Ecclesiâ nunquam dubitatum est.

*De nominibus, et numero librorum sacra
Canonicæ Scripturæ veteris Testamenti.*

Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, Joshuæ, Judicum, Ruth, prior liber Samuelis, secundus liber Samuelis, prior liber Regum, secundus liber

L 2

Regum,

Regum, prior liber Paralipomenon, secundus liber Paralipomenon, prior liber Esdræ, secundus liber Esdræ, liber Hester, liber Job, Psalmi, Proverbia, Ecclesiastes, vel Concionator, Cantica Solomonis, quatuor Prophetæ majores, duodecim Prophetæ minores.

Alios autem libros (ut ait Hieronymus) legit quidem Ecclesia, ad exempla vitæ, et formandos mores: Illos tamen ad dogmata confirmanda non adhibet, ut sunt.

Tertius liber Esdræ, quartus liber Esdræ, liber Tobie, liber Judith, Reliquum libri Hester, liber Sapientiæ, liber Jesus filius Sirach, Baruch Propheta, Canticum trium puerorum, Historia Susannæ, De Bel et Dracone, Oratio Manassis, prior liber Maccab. secundus liber Maccab.

Novi Testamenti omnes libros (ut vulgo recepti sunt) recipimus, et habemus, pro Canonicis.

A R T I C. VII.

De Veteri Testamento.

Testamentum vetus novo contrarium non est, quandoquidem tam in veteri, quam in novo per Christum, qui unicus est mediator Dei, et hominum, Deus et homo, æterna vita humano generi est proposita. Quare male sentiunt, qui veteres tantum in promissiones temporarias sperasse confingunt. Quanquam lex à Deo data per Moysen, quoad Cere monias et ritus Christianos non astringat, neque civilia ejus præcepta in aliquâ republicâ necessariò recipi debeant, nihilominus tamen ab obedientiâ mandatorum, (quæ moralia vocantur) nullus (quantumvis Christianus) est solutus.

A R T I C. VIII.

De Tribus Symbolis.

Symbola tria, Nicænum, Athanasii, et quod vulgò Apostolorum appellatur

tur, omninò recipienda sunt, et credenda ;
nam firmissimis Scripturarum testimoniis
probari possunt.

A R T I C. IX.

De Peccato Originali.

PEccatum originis non est (ut fabulan-
tur Pelagiani) in imitatione Adami
situm, sed est vitium, et depravatio natu-
ræ, cujuslibet hominis ex Adamo natura-
liter propagati: qua fit, ut ab originali
justitiâ quàm longissimè distet, ad malum
suâ naturâ propendeat, et caro semper ad-
versus spiritum concupiscat ; unde in uno-
quoque nascentium, iram Dei, atque
damnationem meretur. Manet etiam in
renatis hæc naturæ depravatio. Quâ fit
ut affectus, Græcè *φύσικα πάθη* (quod
alii sapientiam, alii sensum, alii affectum,
alii studium carnis interpretantur) legi
Dei non subjiciatur. Et quanquam renat-
is et credentibus, nulla propter Christum
est condemnatio, peccati tamen in sese ra-
tionem habere concupiscentiam, fatetur
Apostolus.

A R T I C.

ARTIC. X.

De libero Arbitrio.

EA est hominis post lapsum Adæ conditio, ut sese naturalibus suis viribus et bonis operibus, ad fidem, et invocationem Dei convertere, ac præparare non possit. Quare absque gratiâ Dei (quæ per Christum est) nos præveniente, ut velimus; et cooperante, dum volumus, ad pietatis opera facienda, quæ Deo grata sunt, et accepta, nihil valeamus.

ARTIC. XI.

De Hominis Justificatione.

Tantum propter meritum Domini ac Servatoris nostri Jesu Christi, per fidem, non propter opera, et merita nostra, justi coram Deo reputamur. Quare solâ fide nos justificari, doctrina est, saluberrima, ac consolationis plenissima, ut in homiliâ de justificatione hominis, fusiùs explicatur.

ARTIC.

A R T I C. XII.

De bonis Operibus.

Bona opera, quæ sunt fructus fidei, et justificatos sequuntur, quanquam peccata nostra expiare, et divini judicii severitatem ferre non possunt: Deo tamen grata sunt, et accepta in Christo, atque ex vera et viva fide necessario profluunt, ut plane ex illis æque fides viva cognosci possit, atque arbor ex fructu judicari.

A R T I C. XIII.

De Operibus Justificationem.

Opera quæ fiunt ante gratiam Christi, et Spiritus ejus afflatum, cum ex fide Jesu Christi non prodeant, minime Deo grata sunt, neque gratiam (ut multi vocant) de congruo merentur. Imò cum non sint facta, ut Deus illa fieri voluit et præcepit, peccati rationem habere non dubitamus.

ARTIC.

ARTIC. XIV.

De Operibus Supererogationis.

Opera quæ supererogationis apellant,
non possunt sine arrogantiâ et im-
pietate prædicari. Nam illis declarant
homines, non tantum se Deo reddere,
quæ tenentur, sed plus in ejus gratiam fa-
cere, quàm deberent; cum apertè Chri-
stus dicat; cum feceritis omnia quæcun-
que præcepta sunt vobis, dicite, servi
inutiles sumus.

A R T I C. XV.

De Christo, qui solus est sine peccato.

Christus, in nostræ naturæ veritate,
per omnia similis factus est nobis,
excepto peccato, à quo prorsus erat im-
munis, tum in carne, tum in spiritu.
Venit ut agnus, absque maculâ, qui mun-
di peccata per immolationem sui semel
factam tolleret, et peccatum (ut inquit
M. Johannes)

Johannes) in eo non erat ; sed nos reliqui etiam baptizati, et in Christo regenerati, in multis tamen offendimus omnes. Et si dixerimus, quod peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, et veritas in nobis non est.

A R T I C. XVI.

De peccato post Baptismum.

NON omne peccatum mortale post Baptismum voluntariè perpetratum est peccatum in Spiritum Sanctum, et irremissibile. Proinde lapsis à Baptismo in peccata, locus pœnitentiæ non est negandus : post acceptum Spiritum Sanctum possumus à gratiâ datâ recedere, atque peccare, denuòque per gratiam Dei resurgere, ac resipiscere : ideoque illi damnandi sunt, qui se quamdiu hic vivant, amplius non posse peccare affirmant, aut verè resipiscantibus, veniæ locum denegant.

ARTIC. XVII.

De Prædestinatione, et Electione.

PRædestinatio ad vitam, est æternum Dei propositum, quo ante jacta mundi fundamenta suo consilio, nobis quidem occulto, constanter decrevit, eos quos in Christo elegit ex hominum genere, à maledicto et exitio liberare, atque (ut vasa in honorem efficta) per Christum, ad æternam salutem adducere, unde qui tam præclaro Dei beneficio sunt donati, illi, Spiritu ejus opportuno tempore operante, secundum propositum ejus vocantur, vocationi per gratiam parent, justificantur gratis, adoptantur in filios Dei, unigeniti ejus Jesu Christi imagini efficiuntur conformes, in bonis operibus sanctè ambulant, et demum ex Dei misericordiâ pertingunt ad sempiternam felicitatem.

Quemadmodum prædestinationis et electionis nostræ in Christo pia consideratio, dulcis, suavis, et ineffabilis consolationis plena est, vere piis, et his qui sen-

tiunt in se vim Spiritûs Christi, facta carnis, et membra, quæ adhuc sunt super terram, mortificantem, animumque ad cœlestia et superna rapientem. Tum quia fidem nostram de æternâ salute consequenda per Christum plurimum stabilit, atque confirmat, tum quia amorem nostrum in Deum vehementer accendit. Ita hominibus curiosis, carnalibus, et Spiritu Christi destitutis, ob oculos perpetuò versari prædestinationis Dei sententiam, perniciosissimum est præcipitum, unde illos diabolus protrudit, vel in desperationem, vel in aequè perniciosam impurissimæ vitæ securitatem; deinde promissiones divinas sic amplecti oportet, ut nobis in sacris literis generaliter propositæ sunt, et Dei voluntas in nostris actionibus ea sequenda est, quam in verbo Dei habemus disertè revelatam.

A R.

A R T I C. XVIII.

*De speranda æterna Salute tantum in No-
mine Christi.*

SUNT et illi Anathematizandi, qui dicere audent unumquemque in lege, aut sectâ quam profitetur esse servandum, modò juxta illam, et lumen naturæ accurate vixerit, cum sacrae literae tantum Jesu Christi nomen prædicent in quo salvos fieri homines oporteat.

A R T I C. XIX.

De Ecclesia.

Ecclēsia Christi visibilis est cœtus fidelium, in quo verbum Dei purum prædicatur, et Sacramenta, quoad ea quae necessario exiguntur, juxta Christi institutum rectè administrantur. Sicut erravit Ecclesia Hierosolymitana Alexandrina, et Antiochena; ita et erravit Ecclesia Romana, non solum quoad agenda, et cæremoniarum

niarum ritus, verum in his etiam quae credenda sunt.

A R T I C. XX.

De Ecclesiae Auctoritate.

Habet Ecclesia Ritus sive Cremonias statuendi jus, et in fidei controversis auctoritatem; quamvis Ecclesiae non licet quicquam instituere, quod verbo Dei scripto adversetur, nec unum scripturae locum sic exponere potest, ut alteri contradicat. Quare licet Ecclesia sit divinorum librorum testis et conservatrix, attamen ut adversus eos nihil decernere, ita praeter illos, nihil credendum de necessitate salutis debet obtrudere.

A R T I C. XXI.

De Auctoritate Conciliorum Generalium.

Generalia Concilia, sine jussu, et voluntate principum congregari non possunt, et ubi convenerint, quia ex hominibus

minibus constant, qui non omnes Spiritu, et verbo Dei reguntur, et errare possunt, et interdum errarunt, etiam in his quae ad Deum pertinent: ideoque quae ab illis constituuntur, ut ad salutem necessaria, neque robur habent, neque auctoritatem, nisi ostendi possint è sacris literis esse desumpta.

A R T I C. XXII.

De Purgatorio.

DOctrina Romanensium de Purgatorio, de indulgentiis, de veneratione, et adoratione tum imaginum, tum reliquiarum, nec non de invocatione sanctorum, res est futilis inaniter conficta, et nullis Scripturarum Testimoniis innititur: immò verbo Dei contradicit.

ARTIC. XXIII.

De Ministrando in Ecclesiâ.

NON licet cuiquam sumere sibi munus publicè prædicandi, aut administrandi Sacramenta in Ecclesiâ, nisi prius fuerit ad hæc obeunda legitimè vocatus et missus. Atque illos legitimè vocatos et missos existimare debemus, qui per homines, quibus potestas vocandi ministros, atque mirtendi in viniam Domini, publicè concessa est in Ecclesiâ, cooptati fuerint, et adsciti in hoc opus.

ARTIC. XXIV.

De loquendo in Ecclesiâ linguâ quam Populus intelligit.

Linguâ Populo non intellectâ, publicas, in Ecclesia preces peragere, aut Sacramenta administrare, verbo Dei, et primitivæ Ecclesiæ consuetudini planè repugnat.

A R-

ARTIC. XXV.

De Sacramentis.

Sacramenta à Christo instituta, non tantum sunt notae professionis Christianorum, sed certa quaedam potius testimonia, et efficacia signa gratiae, atque bonae in nos voluntatis Dei, per quae invisibiliter ipse in nos operatur, nostramque fidem in se non solum excitat, verum etiam confirmat.

Duo à Christo Domino nostro in Evangelio instituta sunt Sacramenta, scilicet Baptismus et Cœna Domini.

Quinque illa vulgo nominata Sacramenta: scilicet Confirmatio, Pœnitentia, Ordo, Matrimonium, et Extrema Unctio, pro Sacramentis Evangelicis habenda non sunt, ut quae, patrim à parvâ Apostolorum imitatione profluxerunt, patrim vitae status sunt in Scripturis quidem probati; sed Sacramentorum eandem cum Baptismo et Cœna Domini rationem non habentes, ut quæ signum aliquod visibile, seu

N

cere-

ceremoniam, à Deo institutum non habeant.

Sacramenta non in hoc instituta sunt à Christo ut spectarentur, aut circumferrentur, sed ut ritè illis uteremur, et in his duntaxat qui dignè percipiunt, salutarem habent effectum: Qui vero indignè percipiunt, damnationem (ut inquit Paulus) sibi ipsis acquirunt.

A R T I C. XXVI.

De Vi Institutionum Divinarum, quod eam non tollat malitia Ministrorum.

QUamvis in Ecclesia visibili, bonis mali semper sunt admixti, atque interdum ministerio Verbi et Sacramentorum administrationi praesint; tamen cum non suo, sed Christi nomine agant, ejusque mandato et auctoritate ministrent, illorum ministerio uti licet cum in verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis percipiendis. Neque per illorum malitiam effectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui

qui fide, et ritè sibi oblata percipiunt, quae propter institutionem Christi, et promissionem efficacia sunt, licet per malos administrentur.

Ad Ecclesiae tamen disciplinam pertinet ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint; atque tandem justo convicti iudicio, deponantur.

A R T I C. XXVII.

De Baptismo.

Baptismus non est tantum professionis signum, ac discriminis nota, quâ Christiani à non Christianis discernantur, sed etiam est signum regenerationis, per quod, tanquam per instrumentum, rectè Baptismum suscipientes Ecclesiae inferuntur, promissiones de remissione peccatorum, atque adoptione nostrâ in filios Dei per Spiritum Sanctum visibiliter obsignantur fides confirmatur, et vi divinae invocationes gratia augetur.

Baptismus parvulorum omninò in Ecclesiâ retinendus est, ut qui cum Christi institutione optimè congruat.

A R T I C. XXVIII.

De Cœna Domini.

COENA Domini non est tantum signum mutuae benevolentiae Christianorum inter se, verum potius est Sacramentum nostrae per mortem Christi redemptionis.

Atque adeo, ritè, dignè, et cum fide sumentibus, panis quam frangimus est communicatio corporis Christi: similiter poculum benedictionis, est communicatio sanguinis Christi.

Panis et Vini Transubstantiatio in Eucharistiâ, ex sacris literis probari non potest. Sed apertis Scripturae verbis adversatur, Sacramenti naturam evertit, et multarum superstitionum dedit occasionem.

Corpus Christi datur, accipitur, et manducatur in Cœnâ, tantum coelesti et spiritali ratione; Medium autem quo corpus Christi accipitur, et manducatur in Cœna, fides est.

Sacramentum Eucharistiæ, ex institutione Christi non servabatur, circumferebatur, elevabatur, nec adorabatur.

ARTIC. XXIX.

*De Manducatione Corporis Christi, et im-
pios illud non manducare.*

Impii, et fide vivâ destituti, licet carna-
liter, et visibiliter (ut Augustinus lo-
quitur) corporis, et sanguinis Christi Sa-
cramentum dentibus premant nullo tamen
modo Christi participes efficiuntur. Sed
potius tantæ rei Sacramentum, seu Sym-
bolum, ad iudicium sibi manducant, et
bibunt.

ARTIC. XXX.

De utraque Specie.

Calix Domini laicis non est denegan-
dus, utraque enim pars Dominici
Sacramenti, ex Christi institutione, et
præcepto, omnibus Christianis, ex æquo
administrari debet.

A R T I C. XXXI.

De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.

Oblatio Christi semel facta, perfecta est redemptio, propitiatio, et satisfactio pro omnibus peccatis totius mundi, tam originalibus, quam actualibus. Neque præter illam unicam est ulla alia pro peccatis expiatio; unde missarum sacrificio, quibus, vulgo dicebatur, sacerdotem offerre Christum in remissionem poenæ, aut culpæ, pro vivis et defunctis, blasphema sigmenta sunt, et perniciosæ imposturæ.

A R T I C. XXXII.

De Conjugio Sacerdotum.

Episcopis, Presbyteris, et Diaconis nullo mandato divino præceptum est, ut aut cœlibatum voveant, aut à matrimonio abstineant. Licet igitur etiam illis,

illis, ut cæteris omnibus Christianis, ubi hoc ad Pietatem, magis facere judicaverint, pro suo arbitratu matrimonium contrahere.

A R T I C. XXXIII.

De Excommunicatis vitandis.

QUI per publicam Ecclesiæ denunciationem ritè ab unitate Ecclesiæ præcensus est, et excommunicatus, is ab universâ fidelium multitudine (donec per pœnitentiam publicè reconciliatus fuerit arbitrio Judicis competentis) habendus est tanquam Ethnicus et publicanus.

A R T I C. XXXIV.

De Traditionibus Ecclesiasticis.

TRaditiones atque ceremonias easdem, non omnino necessarium est esse ubique, et prorsus confimiles. Nam et variæ semper fuerunt, et mutari possunt, pro Regionum, temporum, et morum diversitate,

veritate, modò nihil contra verbum Dei instituatür.

Traditiones, et ceremonias Ecclesiasticas quæ cum verbo Dei non pugnant, et sunt auctoritate publicâ institutæ, atque probatæ, quisquis privato consilio volens, et datâ operâ, publicè violaverit, is, ut qui pccat in publicum ordinem Ecclesiæ, quique lædit auctoritatem Magistratûs, et qui infirmorum fratrum conscientias vulnerat, publicè, ut cæteri timeant, arguendus est.

Quælibet Ecclesia particularis, sive Nationalis, auctoritatem habet instituendi, mutandi aut abrogandi ceremonias, aut ritus Ecclesiasticos, humanâ tantum auctoritate institutos, modo omnia ad aedificationem fiant.

A R T I C. XXXV.

De Homiliis.

TOMUS secundus Homiliarum, quarum singulos titulos huic articulo subjunximus, continet piam et salutarem doctrinam, et his temporibus necessarium,
non

non minùs quam prior Tomus Homiliarum, quæ editæ sunt tempore Edvardi Sexti: Itaque eas in Ecclesiis per ministros diligenter, et clarè, ut à populo intelligi possint, recitandas esse judicavimus.

De Nominibus Homiliarum.

- Of the right use of the Church.
- Against Peril of Idolatry.
- Of Repairing and keeping clean of Churches.
- Of good Works.
- First, of Fasting.
- Against Gluttony and Drunkenness.
- Against excess in Apparel.
- Of Prayer.
- Of the Place and time of Prayer.
- That common Prayers and Sacraments ought to be ministred in a known Tongue.
- Of the reverent Estimation of God's Word.
- Of Alms doing.
- Of the Patibity of Christ.
- Of the Passion of Christ.
- Of the Resurrection of Christ.
- Of the worthy receiuing of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.
- Of the Gifts of the Holy Ghost.
- For the Rogation-days.

Of the State of Matrimony.
 Of Repentance.
 Against Idleness.
 Against Rebellion.

A R T I C. XXXVI.

De Episcoporum et Ministrorum Consecratione.

Libellus de consecratione Archiepiscoporum, et Episcoporum, et ordinatione Presbyterorum, et Diaconorum, editus nuper temporibus Edvardi VI. et auctoritate Parliamenti illis ipsis temporibus confirmatus, omnia ad ejusmodi consecrationem, et ordinationem necessaria continet, et nihil habet, quod ex se sit, aut superstitiosum, aut impium: itaque quicumque juxta ritus illius libri consecrati, aut ordinati sunt, ab anno secundo prædicti regis Edvardi, usque ad hoc tempus, aut in posterum juxta eosdem ritus consecrabuntur, aut ordinabuntur, ritè atque ordine, atque legitimè statuimus esse et fore consecratos et ordinatos.

A R-

ARTIC. XXXVII.

De Civilibus Magistratibus.

Regia Majestas in hoc Angliæ regno, ac cæteris ejus dominiis summam habet potestatem, ad quam omnium statuum regni, sive illi Ecclesiastici sint, sive Civiles, in omnibus causis, suprema gubernatio pertinet, et nulli externæ jurisdictioni est subiecta, nec esse debet.

Cum Regiæ Majestati summam gubernationem tribuimus, quibus titulis intelligimus, animos quorundam calumniatorum offendi, non damus Regibus nostris, aut verbis Dei, aut Sacramentorum administrationem; quod etiam injunctiones ab Elizabethâ Reginâ nostrâ, nuper editæ apertissime testantur: sed eam tantum prærogativam, quam in Sacris Scripturis à Deo ipso, omnibus piis Principibus, videmus semper fuisse attributam, hoc est, ut omnes status atque ordines fidei suæ à Deo commissos, sive illi Ecclesiastici sint, sive Civiles, in officio contineant, et contumaces,

tumaces, ac delinquentes, gladio civili coerceant.

Romanus Pontifex nullam habet jurisdictionem in hoc Regno Angliæ.

Leges Regni possunt Christianos propter capitalia, et gravia crimina, morte punire.

Christianis licet, ex mandato Magistratus, arma portare et justa bella administrare.

A R T I C. XXXVIII.

De illicitâ bonorum Communicatione.

Facultates et bona Christianorum non sunt communia, quoad jus et possessionem (ut quidam Anabaptistæ falsò jactant) debet tamen quisque de his quæ possidet, pro facultatum ratione, pauperibus eleemosynas benignè distribuere.

A R T I C. XXXIX.

De Jurejurando.

Quemadmodum juramentum vanum, et temerarium à Domino nostro Jesu Christo,

Christo, et Apostolo ejus Jacobo, Christianis hominibus interdictum esse fatemur: ita Christianorum Religionem minimè prohibere censemus, quin jubente magistratu in causâ fidei, et charitatis jurare liceat, modò id fiat juxta Prophetæ doctrinam, in justitiâ, in judicio, et veritate.

Confirmatio Articulorum.

HIC liber antedictorum Articulorum jam denuò approbatus est, per assensum et consensum Serenissimæ Reginae Elizabethæ Dominæ nostræ, Dei gratiâ Angliæ, Franciæ, et Hiberniæ Reginae, Defensoris Fidei, &c. retinendus, et per totum Regnum Angliæ exequendus. Qui Articuli, et lecti sunt, et denuò confirmati, subscriptione D. Archiepiscopi et Episcoporum superioris domûs, et totius Cleri inferioris domûs in Convocatione, A. D. 1571.

F I N I S.

1. The first part of the book is a general introduction to the subject of the history of the world, and is divided into two parts, the first of which is a general introduction to the subject of the history of the world, and the second of which is a general introduction to the subject of the history of the world.

